

вза и праціѣ тѣхъ си въ рѣцѣхъ си; отиде противъ инопламенника. А Голіада като видѣ Давіда обезчества го, зацо тр той вѣще червенъ и лѣвъ, хубавелакъ дѣтици; и рече мѣ: е-да пещъ ли съмь азъ, ачи ты идешъ противъ мене съ пали-цѣхъ (прѣчкѣхъ) и съ камени? А Давіда мѣ рече: и отъ пса по лошавъ си. Тога прокла инопламенникъ Давіда, и рече: иди камъ мене и твоѣхъ тѣхъ плоть на небесны тѣхъ птици и на зе-мны тѣхъ звѣрове. А Давіда рече: ты идеши на мене съ мечъ и съ копіе и съ щитъ, пакъ азъ идъ на тебѣ во има Господа Бога Саваода, Бога на ополченіе то Израйлево, което ты си сунитожилъ днесъ. И щѣ тѣхъ предаде Господъ днесъ въ рѣцѣхъ ми, и щѣ тѣхъ оубіѣхъ, и щѣ отимъ главъ ти, и щѣ дамъ и твоє то тѣло и на инопламенничій полкъ тѣлеса та днесъ на птици тѣхъ и на зверове тѣхъ, и щѣ разбѣе всичка та зема, какъ е Господъ Богъ съ Израйла. И щѣ оубразбѣе всичкій съворъ, чи не спасава Господъ съ мечъ нито съ копіе, които щѣ вы придаде днесъ въ наши тѣхъ рѣцѣхъ. Тога воста на инопламенникъ и идеше срѣщѣ Давіда; а той оускори, прострѣ рѣкѣхъ си въ торвѣхъ тѣхъ и взл единъ камень, [вложи го въ праціѣ тѣхъ си, втече срѣщѣ инопламенника, и хвѣрли съ праціѣ тѣхъ и порази го по чело то: камень-а ваѣзи подъ неговъ шлемъ, и падна Голіада на лице то си вѣрхѣ земѣхъ тѣхъ. Давіда втече скоро, и стана отгорѣ мѣ, извлече мечъ-а мѣ, и отскѣе главъ мѣ. Инопламенницы тѣхъ като видѣха, чи силный имъ оумрѣ, развѣраха са. А Израйлтани тѣхъ, станахъ и възкликнахъ, потпкахъ полкове тѣхъ имъ, и заго-нихъ гы изъ задѣ даже до вѣхода Гетова, и братта та на Аскорона. — А Давіда взѣ главъ тѣхъ и оръжіе то на ино-пламенника; което положи въ Храминъ тѣхъ си. А Дениръ велмѣжъ царевъ взѣ Давіда съ главъ тѣхъ въ рѣкѣхъ мѣ и за-веди го предъ Саѣла.

§. 90. Саѣлова завистъ на Давіда.

Саѣла запыта Давіда: чи сынъ си юноше? и Давіда мѣ отвѣща: азъ съмь сынъ Исеевъ. Саѣла пол го и не мѣ даде